

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120211517
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120211517.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: Východoslovenská energetika a. s., so sídlom Mlynská 31, Košice, IČO: 44 483 767, zastúpený: JUDr. Marek Hrouda, advokát so sídlom Krmanova 16, Košice, IČO : 35 571 195, proti žalovanému : P. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom W. XX, M. J., zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, v konaní o zaplatenie 564,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 564,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 478,17 eura od 13.10.2020 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 83,03 eura od 13.10.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 16.10.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 564,20 eura s príslušenstvom pozostávajúcim z úrokov z omeškania, poplatku za upomienku, ako aj náhradu trov konania.

2. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o predaji časti podniku nadobudol od predávajúceho - spoločnosti ČEZ Slovensko, s.r.o., , so sídlom Mlynské nivy 48, Bratislava IČO: 36 797 332 pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 03.08.2015 uzavrel zmluvu o združenej dodávke plynu odberateľovi domácnosti, na základe ktorej žalovaný odoberal plyn. Za obdobie od 19.11.2016 do 18.11.2017 bola žalovanému vyúčtovaná spotreba plynu faktúrou č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2017 s lehotou splatnosti do 04.12.2017 na sumu 597,81 eura (správne malo byť 591,81 eura) z ktorej žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 478,17 eura. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2018, splatnou dňa 02.05.2018 bol žalovanému vyúčtovaný poplatok SPP-D za systémové prerušenie distribúcie zemného plynu vo výške 83,03 eura. V súlade s obchodnými podmienkami boli žalovanému vyúčtované poplatky za odoslanie upomienky a to, upomienkou zo dňa 01.02.2018 suma 3 eur. Pohľadávka žalobcu ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 564,20 eur. Žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu pohľadávky predžalobnou upomienkou, napriek tomu doposiaľ uhradená nebola. S poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa žalobca domáha voči žalovanému tiež zaplatenia úrokov z omeškania v sadzbe vo výške 5 % ročne počnúc dňom vyhotovenia žaloby.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, č. k. 16Csp/114/2020 - 34 zo dňa 25.11.2020, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor v ktorom uviedol, že žalovaný považuje nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 564,20 EUR s príslušenstvom za neoprávnený a neopodstatnený a tento nárok žalobcu žalovaný popiera v celom rozsahu čo do výšky, ako aj čo dôvodu. Žalobu považoval za nedôvodnú z dôvodu, že si svoje záväzky voči splnil a v prospech účtu právneho predchodcu žalobcu už dňa 30.05.2018, keďže vykonal úhradu sumy v celkovej výške 591,70 EUR. Nakoľko svoj záväzok splnil pred podaním žaloby, dokonca pred zaslaním upomienky žalovanému, žalovaný považuje za nedôvodný rovnako nárok žalobcu vo výške 3,00 EUR titulom poplatku za zaslanie upomienky, ako aj nárok žalobcu na úroky z omeškania. K svojmu podaniu priložil aj potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 30.05.2018.

5. Vzhľadom na podanie vecne odôvodneného odporu zo strany žalovaného, súd platobný rozkaz zrušil uznesením, č. k. 16Csp/114/2020 - 51 zo dňa 11.01.2021.

6. K odporu žalovaného sa vyjadril aj žalobca, ktorý v replike uviedol, že žalovaný v podanom odpore, nepoprel, že dňa 03.08.2015 s právnym predchodcom žalobcu uzavrel Zmluvu o združenej dodávke plynu odberateľovi v domácnosti, vo vzťahu odbernému miestu: W. XX/XX, XXX XX M. J., nepoprel, že za zúčtovacie obdobie 19.11.2016 - 18.11.2017 spotreboval zemný plyn a na základe toho mu bola vyúčtovaná aj vyúčtovacia faktúra č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej zaplatenie je predmetom žalobcom uplatňovaného nároku. Žalovaný v podanom odpore tvrdí, že si svoje záväzky splnil v prospech účtu právneho predchodcu žalobcu. Uvedené tvrdenie žalovaného nie je pravdivé, nakoľko číslo účtu, na ktoré žalovaný uhradil sumu 591,70 eur je priamo číslom účtu žalobcu t. j. spol. Východoslovenská energetika a.s., ktoré je určené pre platby vykonávané v spojitosti so spotrebou elektrickej energie a nie zemného plynu. Nie je zrejmé na základe čoho žalovaný zadal práve toto číslo účtu, aj keď na oboch žalovaných faktúrach mal uvedené správne číslo účtu, na ktoré bolo potrebné aj realizovať úhradu. Rovnaké číslo účtu ako na faktúrach, bolo uvedené aj na upomienkach. Napriek vyššie uvedenému, bola platba žalovaného z 30.05.2018 následne správne preúčtovaná a priradená na splatnú pohľadávku žalobcu za plyn. Platba žalovaného z 30.05.2018 bola priradená na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2018, vyúčtovanú vo výške 591,70 eura, s lehotou splatnosti 14.05.2018 (príloha č. 1). Platba žalovaného z časového hľadiska dátumu jej realizácie (30.05.2018), nadväzuje na splatnosť faktúry (14.05.2018) na ktorú bola priradená a je totožná aj s vyúčtovaným nedoplatkom (591,70 eura). Z uvedeného je možné aj nepochybne predpokladať, že realizovaním úhrady zo dňa 30.05.2018 chcel žalovaný uhradiť práve túto faktúru. Žalovaný okrem predloženej úhrady realizoval aj ďalšiu platbu, a to vo výške 15 eur zo dňa 01.03.2019, ktorá bola priradená vo výške 4,80 eur na poplatok za splátkový kalendár a zvyšok platby 10,20 eura bolo priradených na časť z faktúry č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej zaplatenie (zostatok) je aj predmetom žalobcom uplatňovaného nároku voči žalovanému. Poukázal aj na výpis z interného systému žalobcu (príloha č. 2), ktorý predložil spolu so svojim vyjadrením, ktorý preukazuje spôsob priradenia platby- jej zúčtovania v systéme žalobcu. Nakoľko žalovaný realizoval dňa 30.05.2018 úhradu na nesprávne číslo účtu (iné ako mu bolo poskytnuté), k správne zúčtovaniu a priradeniu platby došlo až k 25.06.2018, pričom táto platba bola priradená na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vyúčtovanú vo výške 591,70 eura, s lehotou splatnosti 14.05.2018, teda na faktúru, ktorá nie je predmetom žalobcom uplatňovaného nároku v tomto konaní. Z vyššie uvedeného je nepochybne preukázaná skutočnosť, že žalovaný neuhradil žalobcom uplatňovaný nárok a pohľadávka žalobcu naďalej existuje a je dôvodná, čo do dôvodu samotného vzniku, ako aj výšky.

7. K replike žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý v duplike vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalobcu. Je zrejmé, že žalobca priraduje platby žalovaného nesprávne a svojvoľne. Platba žalovaného vo výške 591,70 eura zo dňa 30.05.2018 bola žalovaným uhradená na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca domáha zaplatenia dlžnej sumy voči žalovanému v tomto konaní. Žalovanému z vyjadrenia žalobcu a predložených listinných dokladov nie je jasný spôsob zaúčtovania platieb, nakoľko tieto sú podľa názoru žalovaného v zrejmom rozpore. Na jednej strane žalobca tvrdí, že na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2018, splatnú 14.05.2018 priradil úhradu žalovaného vykonanú dňa 30.05.2018 vo výške 591,70 EUR, na druhej strane z predloženého listinného dôkazu podľa názoru žalovaného vyplýva, že táto bola zaúčtovaná ku dňu 25.06.2018. Žalovaný má za to, že žalobca priradil úhradu žalovaného nesprávne, keď túto požil na pokrytie faktúry č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2018, namiesto toho, aby úhradu vykonanú žalobcom započítal na úhradu staršej splatnej pohľadávky na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2017 s lehotou splatnosti dňa 04.12.2017 a tiež na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2018. Žalovaný má za to, že pokiaľ žalovaný neurčil a bližšie nešpecifikoval, na úhradu ktorej faktúry žalovaný poukázal predmetnú platbu,

mal žalobca platbu žalovaného priradiť k staršej splatnej pohľadávke, t.j. k pohľadávke, ktorá vznikla na základe faktúr č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2017 a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2018. Nakoľko Občiansky zákonník neobsahuje právnu úpravu prípadov, kedy má dlžník voči veriteľovi viacero dlhov, je právnou teóriou a praxou dané, že z viac dlhov, ktoré má dlžník u toho istého veriteľa, je vyrovnaný (ak nestačí plnenie na úhradu všetkých dlhov) ten z nich, o ktorom dlžník prejaví pri plnení úmysel ho splniť. Ak dlžník takýto úmysel neprejaví, považuje sa za uhradený dlh starší, teda dlh, ktorý sa stal skôr splatný. Žalovaný v súvislosti s uvedeným poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. sp. zn. 21 Cdo 326/2004, v ktorom sa uvádza: „V prípade, že plnenie nestačí na vyrovnanie všetkých dlhov u toho istého veriteľa a že dlžník pri plnení neurčil, ktorý z viac dlhov (prípadne v akej časti) chce vyrovnať, neprechádza právo voľby, ktorý z viac dlhov bol uhradený, príp. v akej výške, na veriteľa. Pri splnení dlhu veriteľ totiž môže prejavíť svoju vôľu len v jednostrannom právnom úkone, ktorým plnenie prijme (ak si to vyžaduje povaha predmetu plnenia), a jeho prípadná vôľa, na ktorý z viac dlhov si plnenie započíta (ak nestačí poskytnuté plnenie na úhradu všetkých dlhov dlžníka), nemá žiadnu právnu relevanciu. Pri úvahe, ktorý z dlhov bol za tejto situácie vyrovnaný, potom možno vychádzať buď zo zásady priority (prednostného vyrovnanie niektorého z viac dlhov, založeného napríklad na dobe ich splatnosti, na úrovni ich zabezpečenia, na ich povahe a pod.) alebo zo zásady proporcionality (pomerného vyrovnanie všetkých dlhov). Ak sa nemôže uplatniť zásada priority, nakoľko pravidlá stanovené pre prednostné vyrovnanie dopadajú na viac dlhov, je treba postupovať - ako je zrejme z povahy vecí - podľa zásady proporcionality.“

8. Súd doručil vyjadrenie žalovaného žalobcovi, pričom žalobca naďalej zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko žalobou uplatnený nárok nebol zo strany žalovaného doposiaľ uhradený, a to ani len čiastočne. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného o tom, že platba žalovaného zo dňa 30.05.2018 bola žalovaným uhradená na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá je aj predmetom žalobcom uplatňovaného nároku, nakoľko uvedené tvrdenie žalovaného nemá podklad ani v predloženej potvrdení. Žalovaný ako variabilný symbol uviedol VS, ktorý je na všetkých faktúrach rovnaký (č. XXXXXXXXXXXX), ako špecifický symbol uviedol svoje zákaznicke číslo (XXXXXXXX). Z uvedeného dôvodu nie je z predloženého potvrdenia možné vyvodíť záver, že touto úhradou žalovaný zamýšľal uhradiť práve faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Naopak z časovej nadväznosti vykonanej úhrady 30.05.2018, ako aj z výšky realizovanej úhrady 591,70 eura je zrejme, že táto úhrada bola zo strany žalovaného realizovaná na faktúru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá nie je predmetom žalobcom uplatňovaného nároku práve z dôvodu, že bola žalovaným uhradená v celom rozsahu. Z uvedeného stanoviska žalobcu je zrejme, že pokiaľ by žalovaný uhradil platbu na správny bankový účet nebola by platba záúčtovaná až ku dňu 25.06.2018. Žalovaný doposiaľ nevysvetlil z akého dôvodu uhradil platbu na nesprávny bankový účet. Je nepochybné, že žalovaný disponoval informáciami o správnom bankovom účte, nakoľko tento účet mal uvedený nielen na faktúrach, ale aj na upomienkach. Poukázal na bod 16,18 a 23 Obchodných podmienok.

9. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného ospravedlnil vopred, pričom požiadal o vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti strán sporu, ako aj právneho zástupcu žalovaného, pretože mal splnené podmienky podľa § 180 CSP. Právny zástupca na pojednávaní odkázal na písomné podanie žaloby, vo vzťahu k návrhu právneho zástupcu žalovaného ohľadne možnosti plniť žalovanú sumu v splátkach, ponechal túto otázku na posúdenie súdu, či sú splnené podmienky hodné osobitného zreteľa.

10. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaného, oboznámil sa s listinami predloženými stranami sporu a zistil nasledovný skutkový stav a právny stav :

11. Žalovaný uzatvoril dňa 03.08.2015 s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou ČEZ Slovensko, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 48, Bratislava, IČO: 36 797 332 Zmluvu o združenej dodávke plynu odberateľovi v domácnosti, na základe ktorej právny predchodca žalobcu dodával žalovanému zemný plyn na odberné miesto W. XX, M. J. a žalovaný bol podľa zmluvy povinný platiť cenu za dodávku plynu. Pôvodný veriteľ vyúčtoval žalovanému nedoplatky za dodaný plyn, a to faktúrou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.11.2017 splatnou dňa 04.12.2017 sumu vo výške 591,81 eura za dodávku plynu a služieb za obdobie od 19.11.2016 do 18.11.2017. Žalobca následne vyúčtoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2018, splatnou dňa 02.05.2018 sumu vo výške 83,03 eura titulom poplatku systémového prerušenia distribúcie zemného plynu. Žalovaný tieto

faktúry neuhradil. Jeho nedoplatok predstavuje sumu spolu vo výške 564,20 eur (sumu 561,20 eura titulom splatných faktúr a 3 eurá ako poplatku za zaslanie upomienky). Upomienkou zo dňa 01.02.2018 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 190 eur, pričom jej odoslanie preukázal dokladom o odoslaní zásielky žalovanému. Žalovaný doložil do spisu v rámci svojej procesnej obrany potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 30.05.2018, z ktorého dokladu je iba zrejmé, že realizoval platbu na číslo účtu príjemcu Y a to vo výške 591,70 eura, s variabilným symbolom XXXXXXXXXX, s informáciou pre príjemcu - P. Q..

12. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

14. Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 48 ods. 2 písmeno a) a b) zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike Výrobca plynu je povinný uzatvoriť zmluvu o dodávke plynu s odberateľom plynu, s prevádzkovateľom prepravnej siete, s prevádzkovateľom distribučnej siete alebo s dodávateľom plynu, zabezpečiť meranie dodaného množstva plynu a kvality plynu vrátane vyhodnocovania a odovzdávania potrebných údajov prevádzkovateľovi prepravnej siete alebo prevádzkovateľovi distribučnej siete, ak sa výrobca plynu nedohodne s prevádzkovateľom prepravnej siete alebo prevádzkovateľom distribučnej siete inak.

17. Podľa § 71 ods. 2 písmeno a), b) a c) cit. zákona, odberateľ plynu v domácnosti je povinný podieľať sa na úhrade oprávnených nákladov prevádzkovateľa distribučnej siete, ktoré sú spojené s pripojením odberného plynového zariadenia do distribučnej siete; spôsob výpočtu týchto nákladov určí úrad, umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete montáž určeného meradla a umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete prístup k určenému meradlu, poskytnúť potrebné údaje dodávateľovi plynu na prípravu alebo uzatvorenie zmluvy o dodávke plynu, udržiavať odberné plynové zariadenie v zodpovedajúcom technickom stave.

18. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne, dlh musí byť splnený riadne a včas.

19. Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť ČEZ Slovensko, s.r.o.) a žalovaným existoval záväzkovo-právny vzťah na základe Zmluvy o združenej dodávke plynu odberateľov v domácnosti, ktorá bola uzavretá dňa 03.08.2015 v M. J., pričom uvedená zmluva bola viazaná odbernému miestu na adrese W. XX, M. J.. Na základe uvedenej zmluvy bol právny predchodca žalobcu, respektíve aj žalobca povinný dodávať žalovanému zemný plyn a zabezpečiť poskytovanie distribučných služieb, pričom žalovaný sa na základe predmetnej zmluvy zaviazal odberať zemný plyn a za dodaný zemný plyn zaplatiť ceny dohodnuté podľa zmluvných podmienok žalobcu (právneho predchodcu žalobcu). Z vyššie uvedenej zmluvy boli stanovené podmienky, za ktorých bude žalovaná strana odberať zemný plyn a akým spôsobom a v akej sume bude uhrádzať preddávky za poskytnuté služby.

21. Predmetná zmluva, ktorú strany konania uzatvorili je zmluvou podľa § 51 Občianskeho zákonníka a podľa ustanovení zákona o energetike, pričom túto je súčasne potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu, preto sa na ňu vzťahujú aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti

a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Vzhľadom na to, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti v zmysle uzatvorenej zmluvy nezaplatil faktúru za skutočne odobraný objem zemného plynu porušil povinnosti vyplývajúce zo zmluvných podmienok a z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 564,20 eura titulom vyššie uvedených neuhradených faktúr. Žalovaná suma pozostáva zo sumy 561,20 eura z titulu neuhradených splatných faktúr a poplatku za upomienku vo výške 3 eur, ktorej odoslanie žalobca preukázal, preto súd nemal pochybnosť o dôvodnosti uplatneného nároku.

23. Vo vzťahu k námietkam žalovaného súd uvádza nasledovné. Ak splnenie dlhu (solúcia) predstavuje jednostranný právny úkon dlžníka, ktorým poskytuje veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzku alebo z iného občianskoprávneho vzťahu, vyplýva z toho, že z viac dlhov, ktoré má dlžník u toho istého veriteľa, je vyrovnaný (ak nestačí plnenie na úhradu všetkých dlhov) ten z nich, o ktorom dlžník prejaví pri plnení úmysel ho splniť, teda taký dlh, o ktorom dlžník pri plnení vyhlási alebo ktorý dlžník pri plnení inak určí, že ho chce splniť. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. sp. zn. 21 Cdo 326/2004 súd poznamenáva, že v Občianskom zákonníku absentuje výslovná úprava, ktorá precizuje plnenie viacerých dlhov tomu istému veriteľovi, pričom absentujúcu právnu úpravu (medzeru v zákone) nemožno nahradzovať prostredníctvom základných princípov na ktorých súkromné právo stojí. Tieto princípy však môžu mať významný interpretačný charakter, nie však suplovať to, čo je úlohou zákonodarcu. Okrem toho, z predloženého potvrdenia o zrealizovaní platby je zrejmé, že žalovaný mal úmysel plniť iný dlh (pravdepodobne úhrada mala smerovať k úhrade inej faktúry, t. j. faktúry za dodávku plynu, avšak s iným číslom, tak ako to uviedol žalobca), keďže nie je mysliteľné, aby dlžník pri pozitívnej vedomosti na aký konkrétny účet má svoj dlh splniť, splní dlh na iný účet, s úplne rozdielnym číslom účtu. Takéto konanie možno hodnotiť len ako špekulatívne konanie vedúce k tomu, aby sa zbavil svojej zodpovednosti plniť si svoje zmluvné záväzky, ku ktorým sa zaviazal. Predmetné rozhodnutie podľa názoru súdu nie je aplikovateľné na daný prípad, pretože žalovanému muselo byť nepochybne zrejmé, ktorý dlh platí, keďže ani suma vyplývajúca z dokladu (591,70 eura) sa nezhoduje so sumou vyúčtovanou na faktúre, ktorá je predmetom tohto konania. V ďalších súvislostiach, podľa názoru súdu, berúc na ohľad aj časový aspekt, v ktorom platbu realizoval, je podľa názoru celkom zrejmé, že žalovaný mienil zaplatiť inú faktúru, než tú, ktorá je predmetom konania. Zo všetkých okolností prípadu možno vyvodiť, že úmysel žalovaného nesmeroval k splneniu dlhu, ktorý mu vznikol v dôsledku jeho zavineného porušenia zmluvných povinností platiť za distribúciu a dodávku zemného plynu, preto podľa názoru súdu nemožno spochybňovať, že splatné, žalobcom uplatňované pohľadávky zostali neuhradené. Čo sa týka spôsobu priradovania platieb, podľa názoru súdu žalobca preukázal, a vysvetlil proces priradovania platieb, ktoré boli zaplatené na nesprávny účet, preto súd nemal pochybnosti, ktorý dlh žalovaný neuhradil (dlh ktorý je predmetom tohto konania). V tomto kontexte však súd uvádza, že žalobca by mal považovať nad tým, aby uložil odberateľom distribučných služieb povinnosť uvádzať pri úhrade faktúr aj nejaký iný špecifický údaj (za predpokladu, že používa rovnaký variabilný symbol pre úhrady plynu, ako aj elektriny), napríklad špecifický symbol, tak aby vedel platby spárovať bezodkladne, a tieto diferencovať podľa platiteľa plynu a elektriny.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný
26. Keďže žalovaný dlžnú sumu nezaplatil riadne a včas, dostal sa do omeškania a v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka mu vznikla povinnosť zaplatiť zákonné úroky z omeškania. Žalobca si v konaní uplatnil úroky z omeškania z celkových dlžných súm až dňom vyhotovenia žaloby, kedy už bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku.. Súd uplatnený nárok žalobcu na úrok z omeškania považuje s poukazom na § 517 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. za dôvodný, žalobca si nárok na úroky z omeškania uplatnil v súlade so zákonnou sadzbou.

27. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny, ako aj príslušenstva a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, pretože nebol iný dôvod na určenie dlhšej lehoty na plnenie. Súd v závere

považuje za nevyhnutné zareagovať na návrh žalovaného, aby mohol žalovanú sumu plniť v splátkach vo výške 30 eur pod následkom straty výhody splátok, v prípade neuhradenia, čo i len jednej zo splátok. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3, 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Určenie dlhšej než trojdňovej lehoty na plnenie, ako aj povolenie splátok (§ 232 ods. 3 druhá veta, ods. 4 CSP) patrí medzi procesné úkony súdu. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti, alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí ex offio prihliadnuť na: osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti), pričom súd môže určiť, že nezaplatením, resp. omeškaním s plnením čo i len jednej splátky, nastáva zročnosť celého plnenia (tzv. crossdefault doložka). V danom prípade nie sú naplnené odôvodnené dôvody pre priznanie plnenia v splátkach, zohľadňujúc výšku dlhu, ako aj ľahostajný prístup žalovaného k plneniu si svojich zmluvných povinností. Žalovaný počas konania neuskutočnil žiadnu úhradu, ktorou by aspoň čiastočne došlo k zníženiu dlhu. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprímerne zasahovať do priznaných práv veriteľa. Ten totiž má vždy zaručené právo na uspokojenie priznaných nárokov v narušených súkromnoprávných vzťahoch. Z tohto hľadiska ide o zabezpečenie a realizáciu práva na súdnu ochranu veriteľa a zákonných záruk na definitívnu nápravu narušeného právneho vzťahu (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 01. 03. 2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/392/2017-77 z 28. 05. 2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/164/2018-336 zo dňa 27. 09. 2018). V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že žalovaný nepredložil žiadne doklady potrebné na zhodnotenie jeho finančnej, sociálnej a majetkovej situácie, tak aby súd mohol dôvodne zvážiť aplikáciu § 232 ods. 3, 4 CSP, teda uloženie dlhšej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) ako tri dni. Vzhľadom na absenciu akýchkoľvek dôkazov preukazujúcich zlú finančnú situáciu žalovaného, súd nemohol uložiť žalovanému, aby tento mohol zaplatiť peňažný dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur, ale uložil mu povinnosť, aby žalovanú sumu s príslušenstvom zaplatil do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. 28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške bude rozhodované samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.